

som i Virkeligheden foræbler og forbedrer. I det Tilfælde, det gik bort, vilde jo ogsaa de Digtere, vi sætte høist i Være, kun blive Skribenter for Sjællobstheatre. Det er ikke Theatret, man vil tillids — jeg nedlægger en bestemt Indsigelse derimod — men det er den Maade, hvorpaa Theatret er bestyret, og de overordentlige Omkostninger, Theatret fordrer, som gjøre, at man føler sig mere og mere overbeviist om, at Administrationen ved Theatret er uheldig. Naarlig er det da den Maade, hvorpaa man har søgt at slaffe Penge tilveie, hvori Befolkningen ser et Angreb paa Bevillingsmyndigheden, over hvilken den vil holde bestemt Svæb, som er Grunden til den nuværende Konflikt mellem Theatret og denne Forsamling; men i Virkeligheden har Ingen Ret til at sige, at denne Forsamling vil Theatret tillids, det maa jeg paa det Bestemteste tilbagevise. — Det glæder mig at være enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds i en Ting, nemlig med Hensyn til det Andringforslag, der er stillet af 16 ærede Medlemmer. Jeg forstaaer det ikke ganske; jeg troede, at denne Sag forlængst var død og borte og ikke vilde komme frem igjen, men jeg ser nu, at den er lyslevende iblandt os. I Modætning til, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds troede, nemlig at det var sket af Ruelse, tror jeg, at det er den overordentlige Godmodighed og Medfølelse, som jo er et Særkjende for dette Things Flertal, der har foranlediget de ærede Medlemmer til paany at optage Forslaget, og en Del Medlemmer, som tidligere bestemt modsatte sig det, til at gaa med dertil. Jeg tror, at det er det, som den ærede Ordfører for Forslaget udtalte om, at 70 Arbeidere ere komne med dette Andragende, som har vaakt Medfølelsen. Jeg for min Part vilde have foretrukket, at det ikke var de 70 Arbeidere, som vare komne dermed, men Fabrikernes Ciere, at det var Aktieselskabet, som var kommet dermed, thi jeg tror, at det i det Hele taget vilde være Flertallet ønskeligt at se Sagen fra den Side. De 70 Arbeidere have vistnok havt Arbejde længe før Fabrikkerne bleve til, og de ville vistnok ogsaa finde Erhverv paa anden Maade, men jeg tror, at de, som egentlig ere i Forlegenhed, ere dem, der eie Fabrikkerne. Paa den anden Side er det et aldeles nyt Punkt, vi her komme ind paa, og som paa en Maade interesserer mig. Det glædede mig særdeles at høre den høitærede Finantsminister anerkjende, at man paa Finantsloven kan gjøre Forandring i Lødsloven, idet han var fuldstændig villig til at modtage dette Forslag. Det er aldeles ønskeligt at tale om, enten det er til Lab eller til Gevinst for Statskassen, at dette lille Forslag gaar igjennem. Det er jo ikke det, hvorom Spørgsmaalet dreier sig, men det er om Principet. Den Maade, hvorpaa vi nu i adskillige Aar have administreret pøre Finantsager, er meget forunderlig, men her

synes at være et Middel til at faae den forandret. Derfor man betragter Landet som en stor Kommune, er det ganske vist, at ingen af de mange smaa Kommuner vilde behandle de finantssielle Sager paa den Maade. Der er ikke en Kommune i Danmark, som ikke søger saavidt muligt at skaane Statteyderne for Stattepaalæg; men her dynger man Millioner paa Millioner Aar for Aar i Statskassen og er en aldeles bestemt Modstander af selv de allernaturligste Forandringer, af de mindste Ophævelser af byrdefulde, urimelige og urigtige Skatter. Man vilde maaaske ved at behandle Sagen paa Finantsloven kunne komme til fornuftige Resultater. Der er jo Intetsomhelst i Veien for, at man, paa samme Maade som her er sket, kunde faae en Del Arbeidere til at indgive Andragende om Ophævelse af den forhadte Odstold, og nu da Skibshederierne lide temmelig store Tab og ere nødte til enten at standse deres Bedrift eller at nedlægge Høren, er der heller Intet i Veien for at faae Rhederne til at indgive Andragende om den forhadte Skibsfagifts Ophævelse. Den Slags Andragender kunde man faae nok af; men jeg tror dog, at der vilde være nogen Fare ved at gaa ind paa den Maade at foretage Forandringer paa. Jeg har bestandig været en Modstander af dette særlige Forslag om at ophæve Salttolden, og jeg er det endnu, ikke fordi jeg har Nogetsomhelst imod Sodafabrikkerne — jeg indser tværtimod fuldstændigt, at det er en Uretfærdighed imod disse Fabrikker, at de maa betale den Told, der nu ønskes hævet — men fordi jeg er fuldstændig imod saadanne smaa Omordninger i vor i saa mange Henseender uheldige Lødslov. Jeg er bestemt imod, at vi reformere den i Stumper og Stykker, fordi derved kun de, der tale høiest, og som bedst kunne give deres Mening tilkjende, faae Hjælp, medens de øvrige uheldige Poster i Lødsloven forblive staaende. Jeg maa derfor frendeles fraraade saadanne stump- og stykkevisse Forandringer, og maa fastholde Unsikkerheden af at afvise alle den Slags Forandringer, for at den stærke Opinion, der da vil gjøre sig gjældende for at faae Lødsloven i dens Helhed omordnet, endelig kan trænge igjennem.

Tauber: Der er nogle enkelte Punkter, om hvilke jeg føler mig opfordret til at fremsætte nogle enkelte korte Udtalelser. Svad angaar Forslaget om Anskaffelsen af en Post-Dampfærge mellem Masnedssund og Drehoved, tror jeg ikke, det er rigtigt at indlade sig paa dette Foretagende, før der bliver Tale om en Dampfærgeforbindelse fra Masnedss til Drehoved. — Det Forslag, som den ærede Formand for Finantsudvalget (Bøjfen) har stillet om at anvende 25,000 Kr. til Udstilling af Kunstgjenstande ved Udstillingen i Paris, vil jeg kunne tiltræde. Jeg har en noget forskjellig Opsattelse fra den, det ærede